

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobce: J. V.**, bytem „X“, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor správních činností a krajský živnostenský úřad**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zastoupení Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem se sídlem Řetězová 2, Děčín, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27.5.2010, č.j. 6059/SČaKŽÚ/2010-3, JID 98244/2010/KUUK,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru správních činností a krajského živnostenského úřadu ze dne 27.5.2010, č.j. 6059/SČaKŽÚ/2010-3, JID 98244/2010/KUUK, a rozhodnutí Komise k projednávání přestupků Města Varnsdorf ze dne 1.4.2010, č.j. OSA/23485-09/1670-09/NechA, se **zruší pro vady řízení** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 2 000,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Žalobce se ve včasné podané žalobě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.5.2010, č.j. 6059/SČaKŽÚ/2010-3, JID 98244/2010/KUUK, kterým bylo rozhodnuto, že rozhodnutí Komise k projednání přestupků Města Varnsdorf ze dne 1.4.2010, č.j. OSA/23485-09/1670-09/NechA, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 47b odst. 1 písm. d) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měl dopustit tím, že v době od 9.9.2009 do 19.10.2009 neudržoval čistotu a pořádek na svých pozemcích parc. č. 597/2, 597/5, 604, 605, 606, 607, 608, 609 a 610 vše v k.ú. Varnsdorf tak, že narušil vzhled obce, a byla mu uložena pokuta ve výši 7 000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč, se potvrzuje a odvolání žalobce se zamítá.

Žalobce v podané žalobě namítá, že žalovaný se nezabýval vadami řízení, které spočívaly již v zahájení řízení, neboť Policie České republiky žádný podnět k narušení vzhledu obce nepodala. Přestože žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí přiznal, že neexistuje žádný podnět od Policie České republiky, čímž došlo k porušení § 67 zákona o přestupcích (neexistující podklad pro zahájení řízení), pokutu potvrdil.

Dále namítal, že prvoinstanční orgán ani žalovaný nedal žalobci možnost podle § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vyjádřit se k podkladům řízení.

Žalobce rovněž namítl, že žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí přiznal, že byl porušen § 67 odst. 3 zákona o přestupcích, neboť řízení nebylo zahájeno do 60 dnů od obdržení podnětu.

Rovněž poukazuje žalobce na porušení § 53 odst. 3 zákona o přestupcích, neboť předsedou komise nebyl právník ani nebyla předložena odborná způsobilost, jak ukládá předmětný zákon.

Dále žalobce namítá, že žalovaný se nezabýval skutečností, že v daném případě jde o zbytek stavby dočasné, které se nacházejí pouze na parcele č. 604 v k.ú. Varnsdorf a nikoli na všech pozemcích uvedených v napadeném rozhodnutí. Zbytky stavby dočasné se nacházejí na parcele, která je dle výpisu katastru nemovitostí vedena jako zbořeniště. Tento zbylý materiál stavby dočasné není ve vlastnictví majitele pozemku a nemůže s ním tedy bez souhlasu vlastníka nakládat. Materiál je umístěn na zpevněných plochách. Žalobce trvá na tom, že mu byla udělena pokuta za pozemky, které se řádně udržují. Dále žalovaný trvá na tom, že zákonem není stanoveno, jakým způsobem má být uložen stavební materiál, aby nenarušoval vzhled obce.

Žalobce rovněž poukazuje na skutečnost, že za pozůstatky stavby dočasné již byla Městem Varnsdorf udělena pokuta. Tímto jednáním dle názoru žalobce došlo k porušení § 48 (v žalobě uvedeno nesprávně 38) správního řádu, neboť zahájení řízení u některého správního orgánu brání v tom, aby v téže věci a z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu.

Dále žalobce uvedl, že mu nebylo umožněno oplocení pozemku, aby nedocházelo k vyhazování odpadu neznámými osobami. V případě, že dojde k narušení vzhledu obce tímto způsobem, zaměstnanci žalobcovi firmy tento odpad jednou týdně odstraňují do kontejneru, který je umístěn cca 200 m od pozemku na jedné z jeho provozoven. Dále uvedl, že pozemek 604 v k.ú. Varnsdorf vedený v katastru nemovitostí jako zbořeniště, slouží v současnosti jako zařízení staveniště. V případě vydání platného stavebního povolení pro oplocení dojde k zabezpečení tohoto pozemku. Žalobce zabezpečil pozemek pouze cedulemi se zákazy vstupu a ohraničil pneumatikami, neboť jinou možnost mu příslušný stavební úřad neumožnil. Trvá na tom, že se v daném konkrétním případě nemůže jednat o narušení vzhledu obce, neboť žalobce pozemek jako vlastník řádně udržuje.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

K námitce žalobce vztahující se k podkladu pro zahájení správního řízení o přestupku žalovaný uvádí, že oznámení o přestupku bylo učiněno podáním Městského úřadu Varnsdorf, odborem životního prostředí ze dne 19.10.2009. Žalobce se zřejmě domnívá, že oznámení může provést pouze Policie České republiky, ovšem dle § 67 odst. 2 zákona o přestupcích je

podkladem pro zahájení řízení i oznámení orgánu obce. V dalším odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K námitce týkající se porušení § 36 odst. 3 správního řádu žalovaný uvádí, že z protokolu o ústním jednání ze dne 16.3.2010 vyplývá, že žalobce byl poučen ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu o svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, přičemž žádné vyjádření neučinil, neměl žádné další připomínky ani nežádal jakékoliv doplnění řízení. Toto své prohlášení žalobce podepsal. K tomu, že mu tato možnost nebyla dána ze strany odvolacího orgánu, žalovaný uvádí, že odvolací orgán již žádné nové podklady neopatřoval a vycházel pouze z podkladů shromážděných prvostupňovým orgánem. Zde poukazuje žalovaný na ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, kde je uvedeno, že při rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 36 odst. 3 postupuje pouze tehdy, pokud se jedná o nově pořízené podklady.

K námitce týkající se nedodržení lhůty uvedené v § 67 odst. 3 zákona o přestupcích uvádí, že trvá na tom, že nedodržení této lhůty nemělo vliv na zákonnost samotného rozhodnutí ve věci. Jedná se o lhůtu k zahájení řízení, která je stanovena z důvodu, aby nedocházelo k nečinnosti.

K námitce týkající se odborné způsobilosti předsedkyně přestupkové komise žalovaný uvádí, že předsedkyně komise požadavky dle § 53 odst. 3 zákona o přestupcích splňuje, neboť má složenou zkoušku zvláštní odborné způsobilosti. Tato skutečnost je odvolacímu orgánu známa z jeho kontrolní činnosti, kdy osvědčení o vykonání zkoušky bylo jmenovanou předloženo.

K námitce, že již byla za předmětný skutek pokuta uložena, žalovaný podotýká, že předchozím řízením má žalobce zřejmě na mysli řízení ve věci uložení pokuty dle zákona o obcích právnické osobě RUKOV Ja+Va, s.r.o. Toto řízení však dle žalovaného nemá s daným přestupkem žádnou souvislost, nejedná se o tutéž věc.

K využití parcely 604 v k.ú. Varnsdorf uvádí žalovaný, že tato parcela je vedena v katastru nemovitostí jako zastavěná plocha se způsobem využití zbořeniště, avšak dle sdělení stavebního úřadu Městského úřadu Varnsdorf, který provedl v tomto směru konzultaci s Katastrálním pracovištěm v Rumburku, v žádném případě neznamená toto označení jiný výraz pro skládku, ale znamená, že na uvedené parcele kdysi existovala stavba, která tam dnes již není. Jde tedy o jakousi historickou informaci pro budoucího stavebníka. V žádném případě nezprošťuje uvedený způsob využití vlastníka povinnosti udržovat čistotu a pořádek na předmětné parcele tak, aby nedocházelo k narušení vzhledu obce. Dle fotodokumentace, která je součástí spisu je zcela evidentní, že se jedná o odpad různého druhu jako pneumatiky, textil, igelity, pytle se směsným komunálním odpadem atd.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, kde uvedl, že zásadní pochybení prvostupňového orgánu spatřuje v tom, že uváděl, že je přestupek projednáván na základě podnětu Policie České republiky. V průběhu řízení se prokázalo, že žádný takový podnět neexistoval. Žalovaný měl proto prvoinstanční řízení zrušit a vrátit věc prvostupňovému orgánu k novému projednání na základě oznámení odboru životního prostředí Městského úřadu Varnsdorf. Dále trvá žalobce na tom, že sám žalovaný tvrdí, že došlo z jeho strany k zjišťování nových podkladů z katastrálního úřadu k pozemku č. 604 v k.ú. Varnsdorf. Měl tedy dle žalobce s těmito novými informacemi seznámit, aby se k nim mohl v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit. Dále se žalobce domnívá, že přímo ve správním spise měla být doložena zkouška odborné způsobilosti. Nic takového v jeho správním spise však obsaženo není.

Dále zdůraznil, že byl pokutován za materiál ležící na pozemcích p.č. 597/2, 597/5, 604, 605, 606, 607, 608, 609 a 610 vše v k.ú. Varnsdorf. Předmětný materiál se však nachází i dle fotodokumentace pouze na zpevněné ploše pozemku p.č. 604 v k.ú. Varnsdorf. Ostatní uvedené pozemky jsou pravidelně udržovány a zatravněná část pravidelně sekána zaměstnanci žalobce. Žalobce trvá na tom, že katastrální úřad nemůže rozhodovat o tom, co je na jakém pozemku skladováno. Domnívá se, že nic nebrání tomu, aby na předmětném pozemku byl stavební materiál skladován. Tento materiál hodlá mít majitel na pozemku uložen do doby jeho dalšího využití. Dle jeho názoru tento materiál vzhled obce nenarušuje a dosud není znám žádný zákon, který by upřesňoval, jak skladovat materiál na zpevněné ploše pozemku, aby nenarušoval vzhled obce. Trvá na tom, že uložený materiál na pozemku p.č. 604 v k.ú. Varnsdorf ničím neohrožuje zájem společnosti, a proto nemůže být toto skladováno posuzováno jako přestupek proti společnosti.

Při jednání soudu žalobce přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení. Dále zdůraznil, že v daném případě neexistuje žádný doklad od Policie České republiky, na základě kterého mohlo být zahájeno řízení o předmětném přestupku. Dále žalobce akcentoval jednotlivé body z písemného vyhotovení žaloby. Důrazně konstatoval, že se domnívá, že skutek, pro který byl uznán vinným, nebyl jednoznačně specifikován, co do vymezení prostoru, na kterém se měl nepořádek nalézat. Trvá na tom, že zbytky stavebního materiálu byly uloženy výhradně na pozemku č. p. 604 v k.ú. Varnsdorf. Na ostatních parcelách uvedených v napadeném rozhodnutí se nepořádek nenacházel. Dále poukázal na skutečnost, že nepořádek na jeho soukromých pozemcích zanechávaly třetí osoby, zejména při konání akcí v sousedícím pivovaru. K doložení tohoto svého tvrzení žalobce předložil soudu dva úřední záznamy od Policie České republiky, které mají prokazovat, že na pozemek žalobce vnikly třetí osoby a zaparkovaly tam motorová vozidla. Jedná se o úřední záznam ze dne 30.4.2011, č.j. KRPU-45495-1/ČJ-2011-040218, a úřední záznam ze dne 15.5.2011, č.j. KRPU-13427-1/TČ-2011-040218. Dále poznamenal, že z inkriminovaného období září a října 2009 existují zápisy Městské policie Města Varnsdorf, které mu však městská policie odmítla vydat. Nad rámec žaloby označil žalobce rovněž za skutečnost rozpornou se zákonem okolnost, že si žalovaný k vyřízení věci najal renovovanou advokátní kancelář. Tuto námitku vznesl zejména s ohledem na eventuelní přiznání náhrady nákladů řízení žalovanému v případě neúspěchu předmětné žaloby. Ve vztahu k této skutečnosti poukázal žalobce na nález Ústavního soudu České republiky ze dne 16.9.2010, sp. zn. I. ÚS 1877/10. Rovněž nad rámec žalobních námitek žalobce namítl, že pokud mělo být přestupkové řízení zahájeno na základě podnětu Policie ČR, měl být tento orgán účastníkem řízení a měl být uveden i v rozdělovníku rozhodnutí. Domnívá se, že pokud takovému orgánu nebylo předmětné rozhodnutí doručeno, nemohlo nabýt řádně právní moci. Po nahlédnutí do obsahu správního spisu dále žalobce uvedl, že je přesvědčen, že fotografie založené ve správním spise pochází z předchozího správního řízení se společností RUKOV Ja+Va, s.r.o. Tento názor opírá zejména o skutečnost, že na fotografiích není vidět ohrazení hranice pozemku kameny, které tam v předmětné době byly. K náčrtu z místního šetření podotýká, že se dle nadpisu jedná o zákres z místního šetření ze dne 7.4.2010, ale v předmětné věci je projednáván přestupek, ke kterému mělo dojít v období do 9.9.2009 do 19.10.2009. Rovněž poukázal na skutečnost, že místní šetření ze dne 19.10.2009 bylo zřejmě provedeno osobou, která mu v minulosti uložila pokutu. Nebyl přítomen nikdo nezávislý a nebyla pořízena taková dokumentace, která by jednoznačně prokazovala stav předmětných pozemků v rozhodné době.

Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání soudu se plně odkázal na své písemné vyjádření k žalobě. Dále poznamenal, že v daném případě je předmětem projednání přestupek, k němuž mělo dojít v roce 2009 a není mu tedy jasný vztah úředních záznamů Policie ČR z roku 2011. K námitce týkající se § 36 odst. 6 správního řádu trvá na tom, že v rámci odvolacího řízení nebyly podklady k rozhodnutí žádným způsobem doplňovány, a proto nebylo nutné přistoupit k aplikaci tohoto ustanovení. K námitce týkající se zastoupení žalovaného právní zástupce uvedl, že nezastupuje žalovaného pouze ad hoc v tomto konkrétním řízení, ale zastupuje jej paušálně v řadě dalších kauz, tedy s ohledem na paušální úhradu zastoupení, nemá jeho dnešní přítomnost u jednání vliv na výši nákladů vynaložených na vyřízení věci žalovaným. Ve vztahu k v žalobě uplatněné námitce, že předsedkyně přestupkové komise nemá zvláštní odbornou způsobilost k vykonávání této funkce, respektive, že osvědčení o této způsobilosti není založené ve správním spise, předložil právní zástupce žalovaného soudu úředně ověřenou kopii osvědčení o vykonání zkoušky zvláštní odborné způsobilosti při přestupkovém řízení ve věci veřejného pořádku, občanského soužití a majetku pro A. N. vydaného Ministerstvem vnitra České republiky dne 18.11.2008. Po nahlédnutí do správního spisu pak právní zástupce žalovaného konstatoval, že je tam založen záznam, z místního šetření provedeného dne 19.9.2009 podepsaný M. Š., referentem odboru životního prostředí městského úřadu Varnsdorf, ze kterého je patrný stav předmětných pozemků. Příložené fotografie nejsou datovány, a proto nelze bez dalšího uzavřít, že nebyly pořízeny v rozhodném období. Dále podotkl, že záznam z místního šetření je zápisem z činnosti správního orgánu o skutečnostech zjištěných v rámci úřední činnosti správního orgánu. Poznamenal, že námitka směřující proti způsobu pořízení tohoto záznamu z místního šetření byla vznesena až při jednání soudu.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

K námitce žalobce vztahující se k neexistujícímu podnětu k zahájení přestupkového řízení uvádí soud následující. Z obsahu správního spisu vyplývá, že návrh na zahájení správního řízení o uložení pokuty vyhotovený Městským úřadem Varnsdorf, odborem životního prostředí ze dne 19.10.2009 je ve správním spise opatřen podacím razítkem Městského úřadu Varnsdorf s datem doručení 10.11.2009. Tento doklad byl v předmětném řízení skutečným podkladem pro zahájení řízení o přestupku. V oznámení o zahájení řízení a předvolání žalobce k ústnímu jednání ze dne 25.1.2010, sp. zn. OSA/23485-09/1670-09/NechA, je však nesprávně uvedeno, že je řízení zahájeno na základě oznámení orgánů Policie České republiky. V prvostupňovém rozhodnutí ve věci ze dne 1.4.2010, sp. zn. OSA/23485-09/1670-09/NechA, je již správně uvedeno, že bylo řízení o přestupku zahájeno na základě oznámení Městského úřadu Varnsdorf, odboru životního prostředí.

Dle § 67 odst. 2 zákona o přestupcích je podkladem pro zahájení řízení o přestupku oznámení státního orgánu, orgánu policie nebo obce, jakož i právnické osoby nebo občana o přestupku, poznatek z vlastní činnosti správního orgánu nebo postoupení věci orgánem činným v trestním řízení. Mezi oznámeními jednotlivých oznamovatelů přestupku není v případě přestupků projednávaných z úřední povinnosti procesně žádný rozdíl. Oznámení policie je stejným podkladem pro zahájení řízení o přestupku jako oznámení orgánu obce či fyzické osoby.

Je nepochybné, že prvostupňový orgán uvedl v oznámení o zahájení řízení ze dne 25.1.2010 nesprávně skutečnost, na základě oznámení jakého orgánu bylo řízení o přestupku zahájeno. V prvostupňovém rozhodnutí ve věci samé je však již oznamovatel označen zcela v souladu se skutečným stavem. Žalobce se rovněž se skutečným stavem mohl seznámit v rámci ústního jednání konaného dne 16.3.2010, v rámci kterého byl řádně poučen správním orgánem, že může v souladu s § 38 správního řádu nahlížet do spisu, činit si výpisy, případně si vyžádat kopii spisu či jeho částí. Soud v daném případě dospěl k závěru, že žalobce nemohl být v důsledku nesprávně uvedené osoby oznamovatele v oznámení o zahájení řízení o přestupku nijak krácen na svých právech. Žalobce měl rovněž před vydáním prvostupňového rozhodnutí možnost seznámit se s obsahem správního spisu a ověřit si skutečnost osoby oznamovatele. Podstatné je rovněž, že v samotném prvostupňovém rozhodnutí je oznamovatel přestupku zcela správně označen a je popsána i jeho činnost, kterou si ověřoval skutečnosti, které jej vedly k podání oznámení.

Soud tedy dospěl k závěru, shodně jako žalovaný ve svém žalobou napadeném rozhodnutí, že v daném případě se jednalo o pochybení ze strany prvostupňového správního orgánu, které však nemělo vliv na zákonnost řízení o přestupku ani na zákonnost samotného prvostupňového rozhodnutí ve věci.

K námitce, že žalobce neměl možnost vyjádřit se k podkladům řízení, uvádí soud následující. V ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu je uvedeno, že dle § 36 odst. 3 správního řádu se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem.

V daném konkrétním případě byl žalobce řádně předvolán k ústnímu jednání, kterého se dne 16.3.2010 zúčastnil. V rámci tohoto ústního jednání byl žalobce poučen, že má možnost seznámit se s obsahem spisu a před vydáním rozhodnutí se vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Toto poučení žalobce podepsal. Po výše uvedeném ústním jednání ve věci nebyl již spisový materiál žádným způsobem doplňován a následovalo vydání prvostupňového rozhodnutí ve věci, které bylo vyhotoveno dne 1.4.2010 a vydáno dne 7.4.2010. Žalobce tedy měl možnost seznámit se s veškerými podklady správního orgánu, na základě kterých bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Soud zdůrazňuje, že není dána forma, jakou musí správní orgán naplnit dikci ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Z citovaného ustanovení nevyplývá povinnost správního orgánu stanovit účastníkovi lhůtu k realizaci tohoto procesního práva. Pokud se účastník mohl seznámit s podklady rozhodnutí v rámci ústního jednání a měl možnost se k nim vyjádřit, nelze takovému postupu správního orgánu nic vytknout (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15.5.2008, č.j. 22 Ca 92/2007-25). S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že ze strany prvostupňového orgánu nedošlo k porušení ustanovení § 36 odst. 6 správního řádu.

K námitce porušení výše citovaného ustanovení v rámci odvolacího řízení soud konstatuje, že z obsahu správního spisu je patrné, že podklady rozhodnutí nebyly v rámci odvolacího řízení nijak doplňovány. Konzultace s katastrálním úřadem, o které se zmiňuje žalovaný ve svém vyjádření k žalobě a na kterou poukazuje žalobce v rámci své repliky, proběhla tedy až po podání žaloby proti napadenému rozhodnutí v rámci sběru podkladů žalovaného pro vyjádření k podané žalobě. Odvolací správní orgán je povinen umožnit seznámení účastníkovi řízení s podklady pro rozhodnutí pouze v případě, kdy v rámci odvolacího řízení došlo k doplnění těchto podkladů. Pokud vychází odvolací správní orgán z původních podkladů, ke kterým se účastník řízení mohl vyjádřit již v rámci prvostupňového řízení, může odvolací orgán rozhodnout o odvolání, aniž by účastníkovi řízení opětovně před vydáním rozhodnutí umožňoval seznámení se s totožnými podklady pro rozhodnutí ve věci.

Tuto námitku žalobce tedy shledal soud jako zcela nedůvodnou.

K námitce žalobce, že k zahájení řízení o přestupku došlo až po uplynutí lhůty 60 dnů od oznámení přestupku Městským úřadem Varnsdorf, odboru životního prostředí, soud uvádí následující. V ustanovení § 67 odst. 3 zákona o přestupcích je uvedeno, že pokud správní orgán věc neodloží ani neshledá důvod pro postoupení věci jinému orgánu, zahájí řízení o přestupku bezodkladně, nejpozději do šedesáti dnů (od doručení oznámení).

Předpisy správního práva oplývají nepřeberným množstvím lhůt stanovených pro úkony a postupy správních orgánů. Tyto lhůty se dělí na propadné a pořádkové podle toho, zda s jejich marným uplynutím spojuje zákon nějaký důsledek pro věc samu. V případě lhůt propadných právě zákon výslovně s jejich uplynutím spojuje určitý konkrétní důsledek pro věc samu. Oproti tomu lhůty pořádkové jsou typické tím, že s jejich uplynutím zákon nespojuje žádný důsledek pro věc samu. Uplyne-li lhůta, nemá to pro řízení ve věci žádný důsledek, jakkoli může být příslušný úředník sankcionován podle pracovněprávních či služebněprávních předpisů za nedodržení jeho povinností, případně může být dán důvod k obraně proti nečinnosti správního orgánu.

Dle soudu lhůta stanovená v § 67 odst. 3 zákona o přestupcích je evidentně lhůtou pořádkovou, jejíž uplynutí nemá žádný vliv na případně následně zahájené řízení o přestupku. Mezi účastníky řízení je nesporné, že řízení o přestupku bylo zahájeno až po marném uplynutí lhůty stanovené v § 67 odst. 3 zákona o přestupcích. Ovšem tato skutečnost neměla právě s ohledem na skutečnost, že se jedná o pouhou pořádkovou lhůtu, žádný vliv na zákonnost prvostupňového respektive žalobou napadeného rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené tedy soud i tuto námitku vyhodnotil jako zcela nedůvodnou.

K námitce žalobce, že mu nebylo předloženo potvrzení o odborné způsobilosti předsedkyně komise projednávající v prvním stupni předmětný přestupek a ani nebylo toto potvrzení založeno do správního spisu, soud uvádí následující. V ustanovení § 53 odst. 3 zákona o přestupcích je mimo jiné uvedeno, že obce mohou jako svůj zvláštní orgán zřizovat komise k projednávání přestupků a dále, že tyto komise jednají a rozhodují v tříčlenném složení vždy za předsednictví osoby s právníkem vzděláním nebo se zvláštní odbornou způsobilostí pro projednávání přestupků. Z uvedeného ustanovení jednoznačně vyplývá, že právníké vzdělání či získání zvláštní odborné způsobilosti je podmínkou pro výkon funkce předsedy přestupkové komise. Z žádného právního odpisu však nevyplývá, že je nutno účastníkům řízení bez vyzvání předkládat doklad o právníkem vzdělání předsedy či doklad o získání zvláštní odborné způsobilosti předsedy přestupkové komise. Rovněž žádný právní

předpis neukládá, aby takové doklady byly součástí každého správního spisu v řízeních, ve kterých bylo rozhodováno přestupkovou komisí. Z obsahu správního spisu nijak nevyplývá, že by se žalobce v průběhu správního řízení domáhal předložení dokladu, že předsedkyně přestupkové komise získala zvláštní odbornou způsobilost. Při jednání soudu pak právní zástupce žalovaného předložil úředně ověřenou kopii osvědčení o vykonání zkoušky k ověření zvláštní odborné způsobilosti při přestupkovém řízení ve věci veřejného pořádku, občanského soužití a majetku vydaného pro A. N. Ministerstvem vnitra České republiky dne 18.11.2008. Toto osvědčení jednoznačně prokazuje, že předsedkyně předmětné komise pro přestupkové řízení byla v době vedení předmětného řízení osobou se zvláštní odbornou způsobilostí.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že rovněž tato námitka žalobce je zcela nedůvodná.

K námitce, že zahájení řízení o předmětném přestupku brání skutečnost, že v téže věci bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu, soud uvádí následující. Žalobce má zřejmě na mysli skutečnost, že s předchozím majitelem předmětných pozemků společností RUKOV Ja+Va, s.r.o. bylo vedeno Městským úřadem Varnsdorf, odborem životního prostředí řízení o jiném správním deliktu dle § 58 odst. 2 zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“), kterého se uvedená společnost měla dopustit tím, že v době od 12.3.2009 do 5.5.2009 neudržoval na předmětných pozemcích čistotu a pořádek a došlo tak k narušení vzhledu obce. Toto řízení je soudu známo z jeho úřední činnosti, kdy proti odvolacímu rozhodnutí v dané věci byla u zdejšího soudu projednávána žaloba v rámci správního soudnictví pod sp. zn. 15 Af 16/2010. V tomto směru je nutno zdůraznit, že v daném případě se nemůže jednat o dvě řízení před různými orgány v téže věci, neboť není dodržena totožnost věci. Mezi oběma řízeními je podstatný rozdíl zejména v osobě účastníka řízení. V řízení před Městským úřadem Varnsdorf, odborem životního prostředí byla účastníkem společnost RUKOV Ja+Va, s.r.o. a v řízení o přestupku před Komisí k projednávání přestupků Města Varnsdorf byl účastníkem řízení žalobce jako fyzická osoba. Odlišnost spočívá rovněž v období, ve kterém mělo dojít ke spáchání jiného správního deliktu společností RUKOV Ja+Va, s.r.o. (12.3.2009 – 5.5.2009) a přestupku ze strany žalobce (9.9.2009 – 19.10.2009). Dále je třeba zdůraznit, že se u obou subjektů jednalo o zcela odlišná řízení, kdy společnosti RUKOV Ja+Va, s.r.o. bylo kladeno za vinu spáchání jiného správního deliktu dle § 58 odst. 2 zákona o obcích a žalobci bylo kladeno za vinu spáchání přestupku dle § 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích.

Vzhledem k výše uvedenému tedy dospěl soud k závěru, že i tato námitka žalobce je zcela nedůvodná.

K tvrzením žalobce, že se o předmětné pozemky řádně stará, úklid na nich provádějí zaměstnanci jeho firmy a nepořádek na pozemcích zanechávají třetí osoby, neboť nebylo žalobci vydáno stavební povolení k oplocení pozemků, a tvrzení žalobce, že v případě, na který poukazuje žalovaný, nejde o odpadky, ale o složený stavební materiál ze stavby dočasné, soud uvádí následující. V ustanovení § 47b odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích je uvedeno, že přestupku se dopustí ten, kdo neudržuje čistotu a pořádek na svém nebo jím užívaném pozemku tak, že naruší vzhled obce.

Obecně lze konstatovat, že čistotou a pořádkem na vlastněném nebo užívaném pozemku se rozumí zejména jeho vizuální vzhled. Vždy je nutno přihlížet ke specifické situaci a místním podmínkám. To co lze bez větších problémů tolerovat na standardní vesnici,

je nepřijatelné např. v městské památkové rezervaci. Obecně tedy lze za čistotu považovat vnější vzhled a úpravu pozemku, tedy zejména, zda na pozemku nejsou ve zvýšené míře odpady či jiná nečistota. Pro případný postih je bezvýznamné, kdo konkrétně pozemek znečistil, zda tak učinil jeho majitel či uživatel popř. cizí osoba. Povinnost majitele a uživatele pozemku udržovat čistotu na svém nebo užívaném pozemku je objektivní. Pořádkem v dané souvislosti pak lze rozumět především stav a složení a způsob uložení věcí na předmětném pozemku. Každý pozemek lze využívat pouze k účelu, k jakému je určen. U pozemků zastavěných zpevněnou plochou či komunikací musí být bezpodmínečně dodržen účel, k němuž je stavba zpevněné plochy stavebně technicky určena a zkolaudována, u starších staveb odevzdána do užívání. Za narušení pořádku na pozemku lze považovat zejména situaci, kdy jsou na pozemku složeny nevzhledné či esteticky nevhodné předměty, k jejichž uložení není pozemek určen a které se na daném typu pozemku obvykle neukládají. Za protiprávní stav je možno považovat i situaci, kdy jsou na pozemku sice složeny věci, které by zde uloženy být mohly, ale způsobem, který je esteticky nevhodný. Nejčastěji půjde o nejhrůznější odpadový materiál ze staveb, nepoužitý či nevyužitý stavební materiál (srovnej se stanoviskem JUDr. Radka Ondruše vloženým do ASPI – Správní delikty dle zákona o obcích). Z uvedeného tedy vyplývá, že žalobce je od okamžiku nabytí vlastnického práva k pozemku odpovědný za udržování pořádku a čistoty na tomto pozemku a dle názoru soudu žalobcem uváděné skutečnosti nemůžou žalobce jako vlastníka předmětných pozemků zbavit této odpovědnosti.

Tyto námitky tedy soud vyhodnotil rovněž jako nedůvodné.

Jako zcela zásadní námitku žalobce v předmětné věci vyhodnotil soud jeho námitku, že materiál, v jehož uložení na pozemcích žalobce je spatřováno naplnění přestupku dle § 47b odst. 1 písm) d) zákona o přestupcích, se nachází pouze a výhradně na parcele č. 604 v k.ú. Varnsdorf a nikoli na všech pozemcích uvedených v napadeném rozhodnutí.

Žalovaný i prvoinstanční orgán při svém rozhodování vycházeli výlučně z podkladů, které při své činnosti opatřil Městský úřad Varnsdorf, odbor životního prostředí před zahájením řízení o přestupku. Jedná se o výzvu uvedeného orgánu doručenou žalobci dne 5.10.2009, ve které je uvedeno, že dne 9.9.2009 bylo zjištěno, že na pozemcích p.č. 597/2, 597/5, 604, 605, 607, 608, 609 a 610 v k.ú. Varnsdorf se neudrhuje pořádek, a žalobce se touto výzvou vyzývá k uvedení pozemku do stavu, který nebude narušovat vzhled obce. Dále byl k oznámení o přestupku přiložen záznam z místního šetření ze dne 19.10.2009, kde je uvedeno, že Městský úřad Varnsdorf, odbor životního prostředí jako příslušný orgán veřejné správy provedl dne 19.9.2009 v 10:00 místní šetření za účelem kontroly plnění výzvy o narušení vzhledu obce ze dne 9.9.2009 a na místě samém bylo zjištěno, že na pozemcích p.č. 597/2, 597/5, 604, 605, 607, 608, 609 a 610 v k.ú. Varnsdorf, patřících žalobci, nedošlo ve stanoveném termínu k odstranění narušení vzhledu obce a ani nejsou prováděny žádné činnosti, které by svědčily o snaze závadný stav odstranit. K záznamu jsou připojeny dvě kopie fotografií bez uvedení data pořízení. Ve správním spise je pak založen letecký snímek s vyznačením parcel ve vlastnictví žalobce a vyšrafováním prostoru, kde se má nacházet nepořádek. Tento letecký snímek je opatřen tužkou provedeným nápisem V. – pozemky, místní šetření 7.4.2010 – 10:30. Vyhotovitel tohoto dokladu není žádným způsobem blíže specifikován.

Ze samotného správního spisu nijak nevyplývá, že by bylo v rámci samotného řízení o přestupku prováděno nějaké dokazování. Prvoinstanční orgán i žalovaný vycházeli výhradně z podkladů pořízených před zahájením řízení odborem životního prostředí. Soud

konstatuje, že ze záznamu o místním šetření není nijak patrné, kdo toto místní šetření prováděl. Zda jej provedl přímo M. Š., který záznam podepsal, nebo někdo jiný. Rovněž nelze zjistit, kdo byl vlastně místnímu šetření přítomen. Na předmětném záznamu je rovněž uvedeno „2x příloha“, ale co konkrétně touto přílohou je, není blíže specifikováno. Kopie fotografií nejsou nijak datovány. Dále je nutno konstatovat, že uvedené podklady mají důkazní hodnotu v řízení o přestupku stejnou jako úřední záznamy o tom, že došlo k přestupku a kdo je z jeho spáchání podezřelý. Ve vztahu k důkazní hodnotě takových úředních záznamů však existuje bohatá judikatura (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009, č.j. 1 As 96/2008-115, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 1856/2009), dle které tyto úřední záznamy nelze považovat za důkazní prostředky ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu slouží mimo jiné svědecký výslech osoby, která úřední záznam pořídila, nikoli tento záznam sám. V daném konkrétním případě se přímo nabízí provedení výslechu osoby či osob, které se účastnily místního šetření. Není však pojmově vyloučeno ani provádění dalších jiných důkazů. V předmětném přestupkovém řízení však nedošlo prakticky k žádnému dokazování.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že v předmětném řízení došlo k závažnému procesnímu pochybení správních orgánů, kdy nebyl v rámci přestupkového řízení závěr správních orgánů o spáchání přestupku podložen žádnými relevantními důkazy. Soud je tedy nucen konstatovat, že v daném přestupkovém řízení rovněž nedošlo k prokázání skutečnosti, v jakém rozsahu a na jakých parcelách ve vlastnictví žalobce se předmětný nepořádek měl nacházet.

V uvedených skutečnostech spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí vyžaduje rozsáhlé a zásadní dokazování.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného, zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení (§ 76 odst. 1 písm. b), § 78 odst. 1 věty první a § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku. Současně soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i prvoinstanční rozhodnutí Komise k projednání přestupků Města Varnsdorf ze dne 1.4.2010, č.j. OSA/23485-09/1670-09/NechA, neboť k předmětné vadě řízení došlo již v řízení před prvostupňovým orgánem a v dalším řízení bude nutno podstatným způsobem doplnit dokazování ve věci.

Pro úplnost soud podotýká, že s odkazem na zásadu dispoziční vyjádřenou v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. se soud nezabýval námitkami žalobce, které se týkaly zastoupení žalovaného advokátem, neuvedení Policie České republiky v rozdělovníku napadeného rozhodnutí a nesprávného postupu při pořizení záznamu z místního šetření, neboť tyto námitky byly žalobcem vzneseny až při ústním jednání ve věci po uplynutí lhůty stanovené v § 71 odst. 1 s.ř.s. pro podání žaloby.

Dále soud poznamenává, že nepřistoupil v souladu § 52 odst. 1 s.ř.s. k provedení důkazů navrhovaných žalobcem spočívajících v provedení důkazu výpisem z katastru nemovitostí na parcelu p.č. 604 v k.ú. Varnsdorf, snímkem z pozemkové mapy, fotografiemi předmětných pozemků a výslechem svědka D. P., neboť dospěl k závěru, že podklady

obsažené v soudním spise a předloženém správním spise jsou zcela dostatečné pro rozhodnutí ve věci.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 2 000,- Kč, která odpovídá uhrazenému soudnímu poplatku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 30. dubna 2012

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová